

دکتر احمد وحید (خسروجردی)

دانشکده الهیات و معارف اسلامی

سال انتقال به دانشگاه سبزواز: ۱۳۶۶

اینجانب احمد وحید در سال ۱۳۱۴ در شهرستان سبزوار به دنیا آمدم. اصل محل زندگی پدر و اجداد در روستایی در پنج کیلومتری همین شهرستان بوده است. پدرم در جوانی از آن روستا به سبزوار و روستای خسروجرد می‌رود و در هر دو محل به شغل کشاورزی و باغداری مشغول می‌شود و روزگار می‌گذراند. نام خانوادگی ما در شناسنامه خسروجردی است ولی در سبزوار به خسروی معروف بوده و بودیم. من در سال ۱۳۶۱ نام خانوادگی خود را به وحید تغییر دادم. پدرم در سال ۱۳۶۶ که من در اهواز بودم در ۸۶ سالگی وفات کرد و در مزار شهدای سبزوار و در جوار دو نوه شهیدش یعنی سعید و مهدی دفن شد مادرم هم ۹ سال پس از وفات پدر مرحوم شد و در همان محل و مزار خانوادگی دفن شد.

پدرم به خاطر علاقه شدیدی که به روحانیت و اهل علم و طلاب داشت من را پس از تحصیلات ابتدایی دبستانی به مدرسه فخریه که قدیمی‌ترین مدرسه علمیه شیعی در ایران است و بوسیله فخرالدوله دیلمی در حدود قرن چهارم در سبزوار ساخته شده بود و به مدرسه کهنه مشهور بود، فرستاد و من پس از طی دوره

مقدماتی در این مدرسه، به مشهد رفتم و حدود ۱۵ سال در این شهر مشغول تحصیل بودم. اینجانب در ۱۳۳۹ در سن ۲۹ سالگی ازدواج نمودم و در خانه استیجاری زندگی طلبگی را ادامه دادم و بنا به توصیه پدرم، در سبزوار گاهی به منبر می‌رفتم و سخنرانی می‌کردم. اکنون اثری از مدرسه محل تحصیلم در مشهد نیست و در طرح توسعه حرم رضوی قرار گرفت و تخریب شد. تحصیلات من در مشهد همزمان با تحصیلات آیت‌الله خامنه‌ای مقام معظم رهبری بود. اینجانب به مدت شش سال از درس خارج فقه و اصول مرحوم آیت‌الله میلانی، آیت‌الله قزوینی و آیت‌الله وحید خراسانی فقیه سبزوار و مدرس یزدی استفاده کردم و ادبیات عربی را از ادیب دوم نیشاپوری فراگرفتم. همزمان به دانشکده معقول و منقول که تازه در مشهد تاسیس شده بود وارد شدم. عده دیگری از فضلا هم با داشتن دیپلم مدرسی و شرکت در کنکور در این دانشکده تحصیل می‌کردند. در این دانشکده استادانی چون واعظزاده و سیدجلال‌الدین آشتیانی و محمدتقی شریعتی تدریس می‌کردند.

پس از پایان آن دوره و دریافت مدرک کارشناسی، به استخدام وزارت آموزش و پرورش در آادم و محل خدمت را شهر تهران و منطقه شمیرانات انتخاب نمودم تا بتوانم در تهران ادامه تحصیل بدهم. در تهران ضمن تدریس در کنکور کارشناسی ارشد شرکت کردم و پس از قبولی در کنکور آن سال، در سال ۱۳۴۸ به دریافت مدرک کارشناسی ارشد نایل شدم و با رتبه اول در کنکور دکترای فلسفه دانشگاه تهران شرکت و در سال ۱۳۵۳ مدرک دکتری را دریافت کردم و در دانشسرای تربیت معلم در همان منطقه شمیرانات به تدریس ادامه دادم و پس از چندی و در سال ۱۳۵۶ و در دوره ریاست دکتر عباس جامعی به درخواست خود به دانشگاه جندی شاپور اهواز منتقل شدم. از سال ۱۳۶۳ به مدت سه سال ریاست دانشکده الهیات و معارف اسلامی این دانشگاه را برعهده داشتم. در سال ۱۳۶۶ و یک سال پس از شهادت فرزندم سعید که دانشجوی مهندسی عمران دانشگاه فردوسی مشهد بود، در دانشگاه جندی شاپور به خدمت ادامه دادم. در همان سال، دانشگاه تربیت معلم سبزوار وابسته به دانشگاه تربیت معلم تهران، به تازگی در سبزوار راه‌اندازی شده بود. به رغم دل‌بستگی و علاقه به ادامه ماندن در اهواز ولی به جهت مراعات حال همسرم مجبور شدم به دانشگاه سبزوار و شهر محل دفن فرزند شهیدم، منتقل شوم که با موافقت دکتر عبدالرسول کاظم‌پور رییس وقت دانشگاه این کار صورت گرفت. در مدت حضورم در اهواز افزون بر تدریس در دانشگاه، به دعوت نهادها مانند جهادسازندگی به مناسبت‌های مذهبی سخنرانی داشتم. در سبزوار نیز به تدریس در دانشگاه و حوزه علمیه مشغول شدم و حدود ۷ سال ریاست دانشگاه پیام نور سبزوار را نیز برعهده داشتم. در برگزاری چندین کنگره و همایش مشارکت داشتم و تاکنون

که در آستانه ۸۶ سالگی هستم به عنوان یک روحانی همچنان به امور فرهنگی و تبلیغی می‌پردازم. در تمام این سالها اجازه کتبی و شفاهی و نمایندگی برخی از مراجع بزرگ قم، مشهد و نجف را دارم.